

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an . . . . . L. n. 48

Pe 6 luni . . . . . » 24

Pe 3 luni . . . . . » 12

IN TOATA EUROPA:

Pe an . . . . . » 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere petit, pagina IV, 9 bani.
pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noui

Reclame 3 lei noui linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ZIAR POLITIC, COMERCIAL, INDUSTRIAL ȘI LITERAR.

ESSE IN TOATE DILELE DE LUCRU

BIUROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DACIA”

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: la D-nii *Hansen, Stein & Vogler* în Viena, *Waldschgasse 10*, *A. Oppelk* în Viena, *Stulbenbastei 2*; *Rudolf Mosse* în Viena, *Sellerstrasse 2*; *Vincenz Hradick* în Viena, *Teinfaßstrasse 17*; *Philipp Lab* în Viena, *Eschentbachgasse 11*; *L. Lang & Comp.* în Peșta și *Havas-Laffite-Bullier & Comp.* în Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate nu se vor înapoia.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas).

Roma, 30 Ianuarie.

Gazeta oficială publică un decret pentru deplina executare a convenției comerciale, semnată la Roma cu data de 16 Noembrie trecut între România și Italia.

Constantinopol, 30 Ianuarie.

Se crede că se va putea stabili înțelegerea între Serbia și Turcia pe baza unui *statu quo*. Se crede asemenea că Muntenegru va primi favorabil inițiativa pentru pace a Porții.

Viena, 30 Ianuarie.

S'a telegrafiat din Atena cu data de 29 Ianuarie *diarului Politische Correspondenz*:

„D. Comanduros a avut o întrevedere cu marchizul Salisbury. Președintele Consiliului a espas pretențiunile Greciei, plenipotențiarului englez și s'a silit a-i arăta căl erau pentru țera sa consecințele refuzului Turciei de a adera la propunerile puterilor. Să crede că marchizul Salisbury ar fi recunoscut că pretențiunile Greciei erau jaste.”

Se economice din Cetinege aceluiași organ: Marel-vizir a însărcinat pe un trimis special la Cetinege de a începe cu principele Muntenegruului, negocierile pentru încheierea directă a păcii.

Consulii Engliei și Italiei s'a vor duce asemenea la Cetinege spre a sprijini propunerile trimisului special al marelui-vizir.

Washington, 29 Ianuarie.

Amândouă camerele s'a pronunțat pentru stabilirea tribunalului arbitrar propus.

Temerile de un rebel alii să dispărut.

Ragusa, 30 Ianuarie.

Consulii puterilor străine s'a întrunit la Cetinege spre a consilia pe principele de Montenegro a încheia pace cu Porța.

Constantinopol, 30 Ianuarie.

Comitele de Chaudurdy, plenipotențiarul și ambasadorul Franciei, și contele de Corti, ministrul și plenipotențiarul Italiei pe lângă Porța, au pornit pe calea Varna.

Se asigură că vor trece prin Bucuresci.

LEI BUCURESCI, 19 IANUARIE.

Ce superbă și cutezătoare era coalitiunea astă vară, și în ce tristă stare a ajuns astăzi! Căți-va bărbai de Stat, încelați de promisiunile roșilor (care prin ei însiși n'au nici o valoare politică), se înhamară la carul demagogiei; dără abia au trecut câte-va luni, și vedura că sunt victima unor nerușinate mistificațiuni. D-nii Epurėnu și Cogălnicėnu rupseră mai înainte cu roșii noștri în marea cestiune a faimosului comitet revoluționar de salut public. Bietul d. Vernescu, mai slab de Ingeri, și amant novice și aprig al puterilor, n'avu curajul a fi consecvent cu el însuși, și a se retrage de la guvern din pre-ună cu colegii săi, când adunații din del nu voira să l'asculte în grava cestiune ce era la ordinea zilei. Ce vrei? e dulce și îmbetător nectarul puterilor! Și apoi de 12 ani aștepta omul nostru să se decidă încă o dată părintele său sufletesc, d. Bozianu, a veni la guvern; dără acesta tot amana an dupe an, dără o mai veni o bună ocaziune de a merge cu pompă la palat, purtând pe o pernă de catifea actual ce ar dărma constituțiunea țării, și devenind ministru fără opozițiune, fără lupte și fără răspundere! D. Vernescu impacientat luă congediu și blagosloveni de la bătrėnul său protector și se băgă la roșii.

Dără în primele momente visul

ministrului de interne fu încântător, amară fu însă decepțiunea eselenției sele în timpul alegerilor, căc se vedu, în mijlocul adunațiilor din delul Mitropoliei, ca un copil mult mai serman de cât d. Epurėnu. Dăr măriniția sa era fără de margini, și cu tôte neajunsurile și intrigile adunațiilor făcute cu scop de a l'edegusta, el trecu cu vederea peste aceste mici miserii și conservă resoluțiunea strictă de a rămănea cu veri ce preț la putere. Se dice că alaltă-ieri s'ar fi gălcevit cu dulcele său amic, d. Ionescu în privința unui prefect care nu prea are dispozițiuni de a scôte din fabrica electorală un membru al fracțiunii, și că și-ar fi dat demisiunea ca și ministrul de esterne. Mare minune! Suntem siguri că dibacul cap al roșilor va profita de ocaziune ca să împace lucrul, trimițend pe d. Vernescu la ministerul justiției, și ținend pe d. Ionescu la locul său. Vom vedea dără inima largă și îndelung răbdătoare a marelui vornic se va acomoda și cu această nouă situațiune.

Cât despre jnele d. Stătescu, cei ce sunt bine informați spun că va merge să facă imediat o cură serioasă pentru restabilirea prețiesel sele sănătăți, sdruncinată de luptele politice și mai ales de cestiunile spinose la care a dat naștere nemuritorul comitet de salut public.

D. Sturza, care era o forță pentru guvernul demagogiei, l-a părăsit, nevroid a lua răspunderea unei politici esteriore aventurose și compromițătoare intereselor celor mai vitali ale țării. D. Ion Ghica cu cel-altăi amici ai se s'a despărțit asemenea de acest guvern.

Cu cine au mai rămas D-nii Rosetti și Brătianu în facia acestei debandade teribile a demagogiei? Pe de o parte cu D-nii Chițu și Slănicėnu cari, ce este drept, cântăresc greu în balanța ministerială prin valoarea lor intelectuală și politică, iar pe de altă parte cu adunații din del, între cari în primul rang se deosebesc, prin greutatea lor morală și printr'un trecut ilustru, DD. Vizanti, Fundescu, Pătrălagėnu, Misail Giani, etc!

Hei, Domnule Rosetti, pentru a treia oră suferi consecințele unei legi nestrămutate în ordinea morală: coalitiunile sunt bune pentru a dărma o partidă politică de la putere, dar nu pot forma un guvern stabil și în condițiuni normale, din cauza neomogenității principiilor profesate de bărbaii cari le compun. DD. Epurėnu, Cogălnicėnu, Sturza s'a au întors la matca lor; chiar nenorocitul D. Vernescu, acum său mai târziu, îi va urma, cugetând ca un filosof asupra vicisitudinilor umane. D-ta cu adunații D-le, nefind omeni de guvern, ci un element de perturbățiune și resturnare socială, ve veți întorce de sigur de unde ați venit; și, ca să întrebuițăm stilul mistic și apocaliptic pe care l'gustați așa de mult, ve vom dice: din pulberea stradelor și din întunerecul conciliabulelor de conspirățiune ați eșit pentru păcatele acestor țeri, și tot acolo, la matca vōstră natu-

rală ve veți întorce ca nisee adevărați liliaci politici!

Ceea ce va precipita debandada guvernului demagogic este și lovirerea crăncenă, învingerea ce a suferit eri în Senat. Și aduc aminte citorii noștri furia cu care coalitiunea triumfătoare în sinul maturului corp a trimis înainte justiției mai mulți prefecti de sub guvernul trecut, preveniți că ar fi influențat alegerile, sciu asemenea că această acușățiune s'a spulberat de juriul țării, său de *justiția poporului*, cum dice demagogii noștri. Eri s'a au citit în Senat două raporturi ale căror concludiuni erau de a se da în judecată prefectii de Roman și Vaslui din preună cu alți 28 de funcționari. Ei bine, cu tôte discursurile D-lui Brătianu care cerca cu insistență să se probeze acele concludiuni, senatul, în urma observărilor făcute de oratorii opozițiunii, a respins acea cerere cu 22 voturi contra a 12! În Francia acum doi ani, ministrul de interne s'a retras din guvern, numai fiind că camera n'a încuviințat o simplă ordine de și a materiilor de discutat. Fi-va ore așa de grōsă epiderma d-lui Brătianu ca să nu simță această lovitură? Vom vedea.

Pentru nenorocirea demagogilor, tot în sedința de eri D. Bițcovėnu a interpelat ministerul asupra amenințărilor impertinente ce foia ministerului *Telegraful* adresază M. S. Domnitorului. Această foia, care împinge nerușinarea și ridicolul până la ultimele margini, susține că camerele și națiunea sunt devotate roșilor și că dacă Domnitorul va părăsi guvernul demagogic ne mai țindu l la putere, și poporul va părăsi pe Domnitor! Și mai înteu pe ce se fundază D. Fundescu, ilustrul om de Stat, ca să facă o asemenea afirmare gratuită? Pe alegerile adunațiilor! Dar cine nu scie că ele au fost fructul fraudelor și violenții, și că țera de ar fi fost adevărat consultată ar fi trimis pe fil ei cei mai eminenti, pe când comitetele demagogice au adus în delul Mitropoliei, nisece omeni fără căpătėiu, nisece individe de rând, de care cu drept cuvėnt roșeste națiunea română! Se rezemă ore pe Senat? dar chiar eri maturul corp a dat o lovitură de mōrte guvernului! Fi-va ore națiunea cu dēnții? Dar cu ce probază marelui publicist Fundescu această afirmățiune? Cu nimic. Apoi să mērgă mai bine să întrebe pe D. Vernescu, care nu va fi uitat, credem, de când e la guvern, principiile elementare de drept, după care cel ce face o alegățiune trebuie s'o dovedescă.

Ast-fel dar, afirmare pentru afirmare, noi susținem că țera este cu marea partidă conservătoare, și avem în favoarea acestei tese un argument și o probă puternică: națiunea nu pōte trăi în anarhiă și snăicinare continuă, ci are nevoie de linișce și de ordine ca să mērgă pe calea propășirii.

Cât despre Domnitor, El are în virtutea art. 93 din constituțiune dreptul necontestat de a schimba ministerul, când interesul națiunii o reclamă.

Ar fi bine ca D. Fundescu să în-

vețe pe din afară acest articol important, ca să și completeze studiile celor patru clase primare.

BUDGETUL MINISTERULUI DE REBEL.

Citind cu luare aminte desbaterile urmate în Camera deputăților privitoare la budgetul Ministerului de rebel ne-am adus aminte dicătorea franceză: qui trompe-t-on ici?

Aceșta se pōte aplica mai la tôte capitulele budgetului: dăr să le analizăm câte unul ca ast-fel publicul să se pōtă lumina, dără întunerecul a eșit din desbaterile onorabilei Camere.

Se începem cu artileria:

Tōtă lumea scie că e de importantă această armă, și că de calitatea și cantitatea ei depinde astăzi în mare parte, succesul unei lupte. Domnul ministru de rebels'a întins mult asupra acestor considerațiuni dăr ca să ajungă, la ce rezultat?

La acela de a cere votarea a 4 regimente de artilerie.

Trebuie să mărturisim că s'a au găsit deputăți cari au observat forțe bine: dără ca să avem mai multe tunuri nu e mai cu minte a mări numărul bateriilor în cele 2 regimente, ce le avem, de cât a tot crea la regimente!

Ori-ce om de meserie nu pōte de cât aplauda la o observare atât de judițioasă dăr cine o ascultă? Ministrul și amicii săi strigau mereu: artileria e tot, dați-mi 4 regimente.

Maî are nevoie de demonstrat:

1. Că: cererea a 2 regimente de artilerie va da un spor de 2 coloneli, 2 locotenenți-coloneli, 4 majori și vro 6 căpitani contabil dăr nici un tun mai mult.

2. Că: de e vorba de adaos de baterii, această se pōte face adăogėndu-se numărul lor în cele 2 regimente esistente, fără de a se mai crea 2 staturii majore de regimente, lues adevărat, atunci când se strigă pe tôte tonurile: economii, și economii până a se suprima preoții de prin corpuri, secretarii de pe la punctele de frontieră, și câte 5 lei pe lună de la nenorocii copiiști.

Dără să esaminăm această cestiune și din alte puncte de vedere.

S'a au votat, încă 2 Regimente fie-care de câte 6 baterii; negreșit că d. ministru de rebel se va grăbi a numi pe coloneli și maiori și admitem chiar că va găsi pe cel-alti oficeri care se încropescă abia Stat-Majorele acestor 2 regimente; dar mai găsi-va oficeri, fără de a mai vorbi de cadrele gradelor de jos, pentru constituirea a 12 baterii? Noi afirmăm că nu, și d. ministru de rebel nu ne-ar putea contradice fără de a se espune la un adevărat ridicol, chiar în ochii camarășilor săi.

Ce se va putea face, dar? Se vor lua câte-va baterii din cele două regimente ce am avut până acum, dar atunci nu s'ar proba până la evidență că scopul d-lui ministru a fost de a înainte căți-va oficeri, iar nuda a avea tunuri mai multe? Domnul ministru însă forțe cutedător și forțe ingenios, va găsi și oficerii și cadrele gradelor de jos și pentru

tôte acestea declară în Camera că nu-i trebuie de cât 200.000 lei și nimeni nu se găsește ca să răspundă că numai caii vor costa peste 200.000 lei și că furagele lor pe an vor costa peste 175.000.

Dar tôte acestea nu sunt nimic, domnul ministru le va întâmpina și acestea prin credite extraordinare și suplimentare. Il vom întreba însă în ce casarme va pune omenii acestor două regimente din nou create, în ce grajduri va pune caii și în ce remise va aședa tunurile și tot materialul lor?

Domnul ministru în buna sa credință va putea dice: dar și guvernul Florescu medita asupra creațiunii a 4 regimente de artilerie, ba încă și începuse în acest scop construcțiunea casarmei de le Roman.

Aceșta este adevărat, căci este evident că fie care divisiune teritorială are nevoie de un centru de artilerie, care pe lângă bateriile fie-cărui regiment se coprință depozitele de munițiuni, inspecțiunea armelor precum și bateriile de Pompieri, cari treptat urma a se înființa pe la tôte districtele.

Dar pentru această se aștepta construirea casarmelor în cele 4 divisiuni teritoriale. Tot una este această cu de a grămădi în Bucuresci și Iași cele 4 regimente unde nu se pot încorpora de loc un număr de două?

Nu, noi afirmăm că totul se va mărgini în creațiunea a două stat-majore de regimente, care vor distrage căți-va oficeri de la adevăratele lor misiune, aceia de a deservi vro două baterii care s'ar fi putut adăoga la cele 2 regimente actuale spre a se da fie-cărui completul de 8 baterii conforme cu legea organică de la 1872.

Daca câte șiserăm se pot aplica la cantitatea tunurilor, să vedem dără d. ministru de rebel e mai norocit în dispozițiunile ce știe a lua când e vorba de calitatea lor.

Avem 48 tunuri de o superioritate însemnată asupra tunurilor crup ce am avut până acum. D. ministru în loc de a le pune în serviciu cu o oră mai înainte, înlocuind parte din cele vechi cu cele noi, le trāmite la Tirgoviste tot sub mânia d-sale de a forma un al 3-lea regiment de artilerie, dără care până acum a rămas în stare de proiect, și cu tôte acestea rebelul putea isbucni dintr'un moment într'altul.

Iată cum d-l ministru a știut să îngrijească de artileria noastră atât în privința cantității cât și aceia a calității ei și prin urmare d-nii deputăți precum și publicul care-l asculta vorbind în Cameră despre importanța armei, nu erau în tot dreptul de a observa că vorbele nu se potrivește cu faptele, și în fine, de a-i aplica dicătorea franceză.

Qui trompe-t-on ici?

A se vedea nltimela sciri în pagina III.

DIN AFARA.

Estragem următorele rēnduri din *le Nord*:
Telegramele cari au dat sevă pre ultima ședință a Conferenței

neglijat un detaliu de o mare importanță: vrem să vorbim de declarațiunea făcută de plenipotențiarul european, relativ la schimbarea ce, rezistența Turciei la voința unanimă a Europei, trebuia să ia situațiunea ei internațională. O depeșă particulară a jiarului de *Saint-Petersburg* raportază ast-fel declarațiunea reprezentanților puterilor: „Plenipotențiarul a constatat refuzul Porții și unanimitatea Europei. El a făcut pe guvernul otoman responsabil de orice atac contra Serbiei sau Muntenegrului precum și de orice violență contra creștinilor și bulgarilor din Bosnia, Herzegovina și Bulgaria și din Epir, Thesalia și Creta etc. El a declarat că Porța prin obstinațiunea sa, a respinge dorințele unanime ale puterilor, învalida tractatele care au garantat existența și integritatea sa, făcându o să intre în concertul european.”

Conferința a luat d-er act într'un mod solemn de invalidarea de către Turcia, a tratatului de la 1856 care ast-fel să găsească de sine abrogat. D. Gladstone în discursul său din urmă, observa că acesta trebuia să fie consecința logică a atitudinii Porții la conferință și opiniunea d-lui Gladstone care făcea parte din guvernul englez în momentul rebelului Crimeei, este fără îndoială în această circumstanță de cea mai mare greutate. Până la anul 1856 creștinii din Orient erau puși sub protecțiunea Rusiei în virtutea tratatelor încheiate între această putere și Porța. Tratatul din Paris a transferat această protecțiune Europei întregi. Aceasta rezultă din interpretarea omienilor de Stat, care au prezidat la elaborarea acestui act internațional. D. Gladstone a spus-o lămurit acum câte-va zile și cu toate acestea, acest tratat s'a conceput sub imperiul celor mai mari iluzii conștându-se pe capacitatea de regenerare a Turciei și prevențiunile cele mai determinate, în favoarea sa. Astăzi Porța recuză ori ce protecțiune europeană pentru s'ar și creștinii căruiă această protecțiune constituie una din bazele s'ele esențiale.

După ce a rupt-o categoric cu Europa întregă cum a făcut-o prin respingerea programelor conferinței, Turcia nu s'ar conveni ca să se considere că face încă parte din concertul european și a nesocoti tratatul din Paris, care în schimb pentru privilegiile ce i-a corda, îi impunea obligațiunile, pe care nu le-a împlinit nici o dată și pe care, le respinge acum într'un mod netdoidos. Și apoi nu era de cât dintr'o paradoxă, care făcea violență nu numai istoriei d-er chiar și naturii lucrurilor, că instrumentul păcii din 1856 putuse acorda Turciei, putere barbară, hotărâtă a rămânea ast-fel, dreptul de a figura cu puterile creștine în toate areopagele internaționale, care deliberază asupra intereselor Europei civilizate. Dacă imperiul otoman a jucat un rol în echilibrul european, asta a fost numai până la anul 1856 sub titlu ore-cum pasiv și teritorial. Chiar când conferința de la Constantinopol, nu trebuia să serve de cât a consacra revenirea la această ordine normală și logică de lucruri și a constata decadența meritată a unui guvern incapabil de a se conduce după legile umanității, nu se p'ote dice că a fost inutilă. Situațiunea unei puteri care nu revindică aceleași drepturi ca altele și care nu împlinesc nici una din datoriile strâns legate de exercițiul acestor drepturi, era o flagrantă anomalie a căria încetare nu va putea de cât să faciliteze rezoluțiunea problemelor ce această anomalie trebuia de neapărat să provoce.

Desbaterile marelui Consiliu

Diferite diare oficiose din străinătate, ne dau câte-va amănunte despre desbaterile ce au avut loc în marele consiliu, ce era convocat în Constantinopol în ocașiunea ultimului conferinței.

Astăzi amănunte nefind fără interes, le reproducem aci chiar după un diar oficial:

După ce Midhat Pașa a sfârșit al doilea discurs, a luat cuvântul fostul mare Vizir Mehmed Ruși Pașa care a vorbit cam în sensul următor:

„Precum sângele este viața pentru un corp viu, tot ast-fel independența este sângele unui Stat. Lăsați sângele, corpul rămâne mort. Un stat, care n'are independența sa proprie nu p'ote exista. Să respingem dar propunerile Europei, cari țin-tesc la perderea independenței noastre, și să facem toate sacrificiile spre a ne apăra drepturile. Aceasta este datoria ori-cărui patriot zelos, care se îngrijese de onoarea sa.

„Eu prin urmare votez pentru absoluta respingere a propunerilor conferinței.”

După ce a vorbit Subhi Pașa, a luat cuvântul Reuf Bey, zicând: „suntem gata a sacrificia sângele și averea noastră. Nu acceptăm în nici un mod acele grele, nedrepte și absurde propuneri ale conferinței.”

După d-ensul a vorbit în același sens, Abédin Bey, comisarul imperial al bursei din Galați.

După aceasta, s'a adresat Midhat Pașa către membrii creștinii al adunării, cu cuvintele următoare:

„Acuma am auzit părerea osmanilor musulmani, vom să auzim și părerea nemusulmanilor.” Și cerând îndată cuvântul Sava Pașa, grec de origină, un orientalist distins, orator escelinte și rectorul universității, zice, „că nemusulmanii au o singură patrie cu musulmanii. Propunerile conferinței sunt menite a prejudica într'un mod grav independența și drepturile legitime ale Statului. Atât creștinii, cât și mahomedanii vor prefera mai bine a-și da viața până la cel din urmă om, de cât d'a accepta aceste propuneri.”

Cuvântul acestui orator a produs o impresiune imensă asupra adunării, care pe la finit a izbucnit în aplauze frenetice.

Dupe d-ensul a urmat Ekiadis Effendi, un grec și membru al consiliului de stat, care s'a pronunțat tot ca preopinental său. Ekiadis zice, „că delegatul patriarhului ortodox, a mai adăugat, ca preopinental lui au exprimat cu desăvârșire părerea națiunii grece.”

Armenii au fost reprezentați prin Episcopul Enfiadjan, care printr'un discurs lung și foarte bine alcătuit a dis între altele, că Turcia ar fi perdută, dacă, dupe respingerea propunerilor conferinței, ar recurge la o luptă de rasă și de religione. Dacă însă guvernul Imperial este hotărât d'a realiza sinceraminte și leadu Constituțiunea dată mai de-ună, atunci nu are de cât să respingă fără nici o esitare propunerile conferinței, de ore ce p'ote fi sigur, că toți creștinii vor fi în partea sa. Din acest punct de vedere, oratorul a examinat toate puncturile programelor Conferinței, și a conchis cu un vot pentru respingerea absolută a propunerilor, terminându-și discursul cu cuvintele următoare: „O, Osmanli, Dumnezeu se protejă și se facă gloriose acele popore, cari își apără onoarea. Se fin gata la toate sacrificiile.”

Cu această, desbaterile s'au încheis, și Midhat Pașa a propus următoarea motiune:

„Imputernicesc adunarea pe ministerii d'ei priimi să d'a respingă minimul propunerilor Conferinței. Acei, cari sunt pentru primire se bine voească a se scula; iar acetari sunt pentru respingere să rămână jos.”

Nimenia nu s'a sculat. O tăcere solemnă și mormântală coprindea întreaga adunare, și care a fost întreruptă tocmai peste câte-va minute de către Abédin Bey, care a apostrofat pe Marele Vizir cu cuvintele următoare:

„Escelentă! puteți aștepta un secol, și nimenia nu se va scula.” Aceste cuvinte au fost urmate d'o tiplă salvă de aprobări, și îndată s'a procedat la facerea procesului verbal.

În timpul subscrierii, au avut loc mai multe manifestațiuni de estusiasism patriotic. Fie-care a voit să fie cel d'ant-entiu subsemnat în procesul-verbal, și unele olemale au voit să se iscălescă cu amândouă mâi-

nele. Adunarea s'a despărțit sub impresiunea unei emoțiuni nedescrisibile, și s'au vădit mai mulți musulmani atât de mișcați în căt v-ersău lacrimi.”

Acest entusiasim s'a întins și asupra întregii populațiuni mahomedane din Stambul, și va fi pentru locuitorii acestui orașiu un testimoniu strălucit de moderațiune decât zilele acestea, și mai cu s-ema cu ocașiunea plecării plenipotențiarilor conferinței, nu vor avea loc ceva demonstrațiuni.

Relativ la transacțiunile ce încep acum, a se desfășura între Porța și între principatele Serbia și Montenegro, se telegrafiază diarulul oficios „Correspondința politică” următoarele din Constantinopol:

Derviş Pașa din Sentari a primit mai d'ună și ordinul de la Midhat Pașa, ca să facă cunoscut în Cettinge, că Porța este gata a intra cu Montenegro în negociațiuni de pace în condițiuni favorabile pentru Montenegro, decât Prințul Nicolae va manifesta dorința pentru acesta.

Este pozitiv, că Porța are intențiunea de a face Montenegro câteva concesiuni teritoriale. Convorbirile între Sentari și Cettinge urm-ede în acest moment, fără însă a fi ajuns la vre un rezultat.

În cercurile guvernamentale se susține, că cele trei provincii rescutate vor fi organizate în guvernăminte generale militare priimind pe lângă guvernatorii generali, și administratorii civili creștini. Afară de acestea, zaptielele (poliția) va fi organizată după modelul gendarmeriei austriece, compunându-se jumătate din creștinii. Toate aceste dispozițiuni se dice, că se vor pune îndată în lucrare.

După diferite sciri ce sosesc din Petersburg, starea sănătății marelui duce nu pare a da semne, după cari să se p'otă spera o însănătoșire mai repede.

La 20 ale curenteii a avut loc la Petersburg un mare consiliu de miniștri sub președința Imperatorului, chibzuindu-se asupra chestiunii de schimbarea comandelor superioare a armatei active. Voturile s'au pronunțat în favoarea lui, și se va pune îndată în lucrare.

Bătrnul mareșal Bariatynski a refuzat această onoare în considerațiunea bătrâneții s'ele și a b-oleii de care suferă. Generalul Kotzebeue este indispensabil în arondismentul militar din Varșovia asemenea și generalul Totleben ar fi greu de înlocuit în postul de director de genii și ca dirigiarea apărării țării mării.

Este probabil, că, va fi numit comandant suprem al armatei s'eu moștenitorul tronului, Marele duce Aleksandru Aleksandrovici, actualminte șef al arondismentului militar din Petersburg, ori fratele mai mic al lui Nicolae, Marele duce Mihail Nicolaievici, actualminte guvernator în Kaucaz.

Unul din cele mai bine informate diare din Berlin, publică următoarele noutăți din Orient: Constantinopol 21 Ianuarie: Reșisarea pornirii ambasad-urilor străine a făcut o mare impresiune asupra Sultanului. Se scie, că el a fost asigurat până în ultimul moment, că puterile amenință numai, și că uu vor pune în practică. În contra lui Midhat Pașa s'au țesut intrigi din mai multe părți. Porța este decisă, a nu revoca pe nici unul din ambasadurii s'ei de pe lângă marele puteri nici chiar pe timpul în care acestea din urmă nu vor fi reprezentate în Stambul prin locuitori.

Toți membrii deputațiunei ungare au primit astăzi ordinea Megiadie.

Turcia și continuă înarmările cu mare stăruință, concentrând puteri numeroase. Nomații din Siria au trimis 100,000 de călăreți. În totu Asia mică continuă recrutațiunea asistată de Ulemale, cari deștepți cu multă ardore entusiasmul musulmanilor.

La Damasc mai de ună-și recruții trecuți prin strade strigând: „Se trăiască credința profetului, jos necredincoșii și cu această ocașiune au fost grav insultați și maltratați mai mulți creștinii din acest orașiu.”

Patru deputați alegeți în Herzegovina doi musulmani și doi Turci au refuzat mandatul. În Herzegovina domnesc o nemulțumire generală în contra noii constituțiune.

O bandă de Bași-Buzaci sub conducerea lui Ibrahim Bei a violat în repetate

rinduri armistițiul din Bosnia, trecând peste linia de demarcațiune ce există între Turci și între insurgenții bosniaci, j-ufind și comițând omoruri în populațiunea desarmată lângă Petrova și Vacup; și fiind-că colonelul Despotovici comandantul insurgenților este oprit de guvernul din Belgrad, sub pedepsă de moarte, d'a împina aceste ostilități, s'au format din populațiune cete noi de insurgenți spre a se apăra în contra atacurilor din partea Turcilor.

Între uua din aceste cete și Turci a avut loc o luptă s-angerosă, în ziua de 23 ale curenteii. Turcii au fost b-ătuți, l-ăsând pe câmp 12 morți între care și un beș și peste 50 de răniți. Insurgenții au mai luat bași-buzacilor 80 de boi.

Formarea altor cete de insurgenți continuă spre centrul Bosniei. Șeful acestor noi rescote este un călugăr Franciscan.

Diarulul „Daily Telegraph” se depeșă din Constantinopol cu data de 22 corent următoarele:

„Toți plenipotențiarii europeni au asistat la balul ce a dat eri contele Zichy. Delegații otomani au promis că vor veni și dișii, d-er nu s'au ținut de cuvânt.

Scena ce se petrecea la ambasada austrieacă, era dramatică. Pe când într'un salon se juca, într'o altă cameră alături se subsemna protocolul de către conferențiar.

Tot în aceeași seară a avut loc balul dat de municipalitate în onoarea deputațiunei ungare. Generalul Klapka a fost primul orator în această adunare; și în cursul seara a ridicat un toast pentru municipalitatea de la Pera, esprimându-și credința, că Turcia este în ajunul unei noi ere.

Ministrul președinte al Francei, Jules Simon și ministrul de Justiție, Martel au invitat pe biuroul camerei la o convorbire, în care au pus întrebarea, decât se cuvina a acționa pe d. Paul de Cassagnac pentru un articol al s'eu apărut în diarul „Pays,” care articol conținea defaimări grave contra camerei și contra guvernului Republicii.

Biurul s'a pronunțat în unanimitate contra oricărui proces de presă,—de ore ce după părerea sa, asemenea producțiuni se p'ote să se p'otă pune în judecată de opiniunea publică.

Citim în diarul oficios din Viena: „Politische Correspondenz” de la 25 ale cor. următorul comunicat:

„Negociațiunile asupra tarifului vamal român s'a terminat eri în toate formele. Comisiunea, compusă de delegații ai Austro-Ungariei și ai României au subsemnat protocoalele și tariful convențional. Aceste 36 Articole, în privința căror nu s'a putut ajunge la o înțelegere relativ la taxa vamală, s'a hotărât, ca se rămână d'ocandată ca și până acuma, supuse la taxa de 7 și jum. la sută din valoarea lor; rezervându-se o înțelegere posterioară între aceste două state.

Termenul la care trebuie să intre în vigoare această tarifă, rămâne a se regula pe calea corespondinței între guvernurile respective.

SENATUL

Ședința de la 18 Ianuarie 1877.

La 2 ore după amiază, ședința se deschide, sub președinția d-lui vice-președinte M. Cogălniceanu, fiind prezenți 42 d-ni senatori.

Se aprobă sumariul ședinței precedente. D. Deșliu dezvoltă interpelarea adresată d-lui ministru justiției, pentru ce nu a adus până acum în desbaterile Corpurilor legiuitoare, legea pentru responsabilitatea ministerială. D-sa spune că sunt 3 ani de când a înfățișat Senatul, din inițiativa sa, un proiect de lege pentru responsabilitatea ministerială. Acest proiect de lege se află în studiu secțiunilor. V-ede pot vedea din procesele verbale, că de 6 ori am cerut ca să se studieze acestă lege. Aș vădit ce conflict a fost între Corpurile Legiuitoare cu ocașiunea d-erei în judecată a miniștrilor, din cauza lipsel unei legi de responsabilitate, căci fie care voia să procedeze în diferite moduri. Sub guvernul trecut mi se răspundea că se va ocupa de asemenea lege. Sub guvernul actual mi s'a răspuns că s'a făcut proiectul și că este depus în Cameră; cu toate acestea văd că nu s'a luat nici o urmare. Eu sunt înformat că nu este nici un proiect de lege

depus în Cameră de către guvern, ci sunt 2 proiecte, depuse de către 2 din deputații cari sunt foarte necomplete. Rog d-er ca să se ia în desbateri toate aceste proiecte depuse și cu amendamentele ce se vor propune atât din partea Senatului cât și din partea guvernului să putem forma unul complet. V-ede rog, d-lor senatori, să nu ne despărțim în sesiunea aceasta până nu vom vota această lege de atât însemnată.

D. ministru justiției. R-ăspunderea ministerială existe în Constituțiune, nu este însă reglementată prin lege. Recunoștem necesitatea acestel reglementări, pentru că o asemenea lege este utilă din toate punctele de vedere, atât pentru cetățeni cât și pentru guvern. Vedem însă că din 1866 și până azi nu s'a făcut și cauzele pentru cari nu s'a făcut, le las la apreciațiunea d-lor senatori. Ceea ce este pozitiv, este că nu se p'ote imputa această guvernului actual. A fost guverne cari au avut o durată lungă și tot nu a prezentat o asemenea lege. Eu cred însă că această întârziere a făcut un mare bine căci astăzi toată lumea simte necesitatea imperioasă a acestei legi. Pentru acea guvernul a pus în program sa ideea realizării acestei necesități generale. D-voștri însă trebuie să apreciați mai bine prin ce împrejurări a trecut guvernul actual de la venirea sa. Toată activitatea guvernului a fost îndreptată asupra situațiunei financiare și exterioră a țării; cred că d. Deșliu chiar trebuie să recunoască că nu trebuie să l-ăsăm nise chestiuni așa de grave pentru legea responsabilității ministeriale. Guvernul nu se opune ca Senatul să ia în desbateri proiectul de lege propus din inițiativa sa. Mai este și chestiunea decât este oportun, ca Corpurile Legiuitoare să se ocupe în împrejurările de față. Eu am exprimat opiniunea mea și în Cameră că trebuie să avem mai multă liniște în spirite și că nu este corect ca tocmai acum să intrăm în discuțiuni, cari de sigur vor fi lungi și violente, asupra unei asemenea materii.

D. I. Ghica ocupă fotoliul prezidențial după cererea d-lui Cogălniceanu, care voește a participa la discuțiune. D. Deșliu. R-ăspunsul d-lui ministru mi aduce aminte de răspunsurile ce mi făcea reșosatul într-o fericire, fost ministru Costafuru, care de câte ori îi coream să ne aducă o lege pentru răspunderea ministerială, mi zicea că guvernul este ocupat cu chestiunea Strusberg. Eu nu acuz pe guvern, d-eră numai mă plâng, căci ar fi putut să se ocupe de această lege cu puțină bună-voință. Propun următoarea motiune de ordine de zi: „Senatul, ascultând pe d. ministru de justiție invită pe guvern ca, fără întârziere, să depune în Senat, proiectul de lege promis spre a se discuta de o dată cu cel aflat în secții venit din inițiativa Senatului.”

D. Cogălniceanu. Sunt încredințat că și guvernul și Senatul și țera voește a se vota un asemenea proiect de lege și tocmai pentru acesta nu sunt de părerea d-lui Deșliu, căci decât ea s'ar adopta ar avea de consecință de a nu mai avea nici o dată o lege atât de dorită. Am nenorocirea să difer de opiniunea d-lui Deșliu, în ceea ce se atinge de inițiativa Corpurilor Legiuitoare, pentru a confecționa legi. Când sunt mai multe proiecte de legi depuse unele în Cameră și altele în Senat asupra aceleiași materii, ce s'ar întâmpla când s'ar vota separat de fie care corp aceste legi?

Necesitatea însă a legii este vădită și decât ea s'ar fi votat nu s'ar fi întâmplat nici căderea cabinetului Epur-ena, nici conflictul dintre Corpurile Legiuitoare pe care nu mai prudența politică a Senatului l'a evitat. Eu, când eram în minister, interpe-lam în tot-d-a-una, pe colegul meu de la justiție d. Ferichide, ca să aducă o lege, însă d-sa imi răspundea că nu are culesse toate materialele. În adevăr, nimic nu p'ote fi mai dificil ca confecționarea unui asemenea proiect de lege. Rog însă pe d. ministru justiției să ceră de la d. Ferichide proiectul elaborat de d-sa, căci mi aduc aminte că în ultimele zile ale ministerului din care am făcut parte, d-sa mi spusese că proiectul este aproape gata. Noi atunci am putea să ne ocupăm cu d-ensa fiind că noi nu avem așa mult de lucru ca Adunarea; de când am fost convocați nu ne-am ocupat de cât cu indigenate. Este în interesul chiar al guvernului ca să se voteze mai iute.

D. Prim-ministru. Eu cred că nici un guvern nu a voit să aducă un proiect de lege, în această materie, de frică; toate au avut intențiunea de a-l propune. Sunt însă chestiuni mai ardoștore cari sunt la ordinea zilei. — Ori când însă Senatul voește, nu

are de cât să lucreze, proiectul ce l'au propus și guvernul îi va da tot concursul.

Discuțiunea închizându-se se pune la vot moțiunea d-lui Deșliu, și se decide a se trimite în studiu secțiunilor.

D. Sturdza. Desvoltă interpelarea d-săse relativă la situațiunea financiară, cere indulgența Senatului să va vorbi foarte mult și mai cu seamă va fi constrâns să citeze cifre.

D-sa începe apoi a repeta de rost cele scrise în broșura cu pseudonimul baron de Hahn și falsele situații financiare, toate cu scopul d'a lovi în guvernele conservatoare, dar nici-cum d'a lumina țera asupra adevăratei stări a finanelor ei.

Orele fiind înaintate, d-nu Sturdza nu 'și pôte termina discursul său, rămânând ca să-l continue în ședința de a doua zi, 19 curent.

D'ALE DEMAGOGIEI

În numărul jiarului dv. de la 9 ale cur. am vădut un articol semnat de d. I. Păcleanu, prin care se tacsează d-nișinginerii al Statului, Stefan Rîmnicénu și Dunca de incapabili în materie de hotărnicie, și, pe lângă această, cel d'antéiu pentru că a comis fraude la oțele din Valcea, și cel d'al doilea, că ar fi luat banii de la Stat pentru lucrări, pe care nu le-a efectuat și pentru care le găsește în proces. Despre d. Dunca n'avem ce dice. D-sa, fiind în proces pentru plata unor lucrări făcute, pôte să aibă dreptate.

În numărul de la 9 ale cor. am vădut un alt articol semnat N. I. G. prin care se acusa d. Grigorie Capeleanu și d. Biliurescu, funcționarii din administrațiunea domeniilor pentru șicane și abuzuri vis-a-vis de arendatori.

Sciam, decă nu de d. Dunca cel puțin de d. Stefan Rîmnicénu, că ca unul ce nu s'a ocupat în viața d-săse de hotărnicie, și nici a făcut vre o hotărnicie, că numirea d-săse de hotarnic al Statului nu se datorează meritelor d-săse, ci numai recomandațiunei vărului său d. doctor Rîmnicénu, rudă despre soția d-săse cu d. Brătianu; și această în paguba intereselor Statului, care numai bine nu potă fi conduse d'un om inept pentru funcțiunea în care s'a numit.

Tot asemenea sciam, că d-lui Grigorie Capeleanu nu i s'a încredințat acum din nou, pentru culmea ridiculului, dirigiarea serviciului forestier în virtutea vre unor cunoștințe speciale în această ramură, ci numai în virtutea nepotismului ce există între d-sa și d. ministru de finance. Nu sciam însă, că autorii articolelor în chestiune cu drept îl acusa și de abuz.

Astăzi însă înalta Curte de compturi publică prin Monitorul oficial de la 16 ale curentei următoarea sentință:

Înalta Curte de Compturi, secția II.

— Curtea, având în vedere comptul de gestiune al d-lui Stefan Rîmnicénu, ca administratorul Salinelor Mari, din Valcea, pe timpul de la 1 Ianuarie până la 26 Maiu 1873, și acela primit de la ministerul finanelor cu adresa No. 20,203, din 1875, prin sentința cu No. 436, dela 9 Octombrie 1876, a pronunțat următoarea hotărnicie:

Totalul rezervei de sare în chilogramme 11,342,123, alăsu la 26 Martia 1873, ce se compune după cum se explică mai sus atât din sarea în natură cât și din lipsurile constatate din anii precedenți și din 1873, să se raporte prin comptul dela 27 Maiu 1873, la debitul d-lui Constantinescu.

Suma de chilogramme sare 138,669, constatată lipsă din gestiunea d-lui inginer Stefan Rîmnicénu, și care face parte din suma de chilogramme 11,342,423, totalul rezervei de sare alăsu la 26 Maiu 1873, se obligă numitul Rîmnicénu a ju tifica în termen de trei luni de la primirea hotărniciei, lipsa acestor chilogramme sare, la caz contrariu să o plătescă.

Rezerva de material alăsu la 26 Maiu 1873, în valoare de lei 17,412, bani 81, să

se raporte asemenea prin compturi dela 27 Maiu înainte asupra d-lui I. Constantinescu, succesorul său.

Acastă hotărnicie se pronunță cu beneficiul art. 19 și 22 diu legea curței.

Drept care se publică spre cunoștința d-lui inginer Stefan Rîmnicénu, „al cărui domiciliu nu se cunoșce”

Din această sentință rezultă că d. Rîmnicéanu a frustrat statul cu 138,669 chilogramme de sare și di-cem, că a frustrat de ore ce s'a constatat lipsă această sare; nu înțelegeam d'era cutezanța acelor cari i-au încredințat rotunjirea proprietăților Statului mai înainte d'a se fi justificat de această gravă pată ce planază asupra-i.

Acăsta este onorabilitatea și moralitatea acelora, cari infierău pe toate tonurile și pe toate drumurile pe fostii administratori pentru încurajarea abuzurilor?

Apoi cum unii funcționari de o importanță ca aceea de hotarnic al domeniilor statului nu i se cunoșce domiciliul?

Ce derisiune!!

CORESPONDENȚA PARTICOLARĂ

TIMPULUI

Vasluiu, 12 Ianuarie 1876.

Iată câte-va noutăți din orașul și județul nostru Vasluiu, pe care vă rog a le observa, și dacă veți găsi oportun, să le și dați publicității.

În ziua de 9 Ianuarie, termin regulat pentru alegerea unui deputat în colegiul al 2-lea, s'au adunat toți alegătorii afară de acei ce fac parte din partitul conservator. Cu această ocaziune am vădut pe neobositul corifeu al D-lui Neron Lupășcu, actualul prefect de Vasluiu, stăruind pentru a se alege deputat D. Lupășcu, pe D. Pavel Gorgos avocat și membru în comitetul permanent, stăruind pentru candidatura Domniei sale; iar pe D. Lascar Sion, actual sub-prefect al plășei Racova, combatând candidatura șefului său Lupășcu precum și pe acea a membrului Gorgos, în favorul candidatului unchiului său D-l Gheorghe Sion, poetul, cu totul necunoscut ca persoană politică în ținutul nostru.

După mai multă certă și încercarea de a se alege unsprezece candidați de deputăție, toți liberali-naționali, neobositul Nicolae Ornescu a stăruit la cea din urmă, a nu se procede la alegere, spre a se amâna pe altă dată alegerea, cea ce 's'au și făcut cu ușurință, reușind la această mai mult pentru că parte din alegători susțineau alte candidaturi, în cât temându-se fie-care de nereușită s'au hotărât a amâna alegerea, iar Domnii Ornescu, Romașcu, Argenti și N. Sofronișlerău cei antei pentru a se alege D. Lupășcu, prefectul.

În modul acesta terminându-se pregătirile de alegeri, Ornescu cu al lui s'au prezentat de odată iarăși în mijlocul alegătorilor, cari erau adunați nu în sala Primăriei dar la locanța lui Ion Iacob, propunând o depeșă spre sub-scriere, adresată Ministeriului de Interne, prin care arată: „că alarma răspândită pentru

persecuțiunile evreilor, este absolut nefundată; că faptele ce se atribuie Prefectului Lupășcu și întregii administrație în cazul acesta sunt nise pure invențiuni provocate de rău voitorii și perturbatorii liniștei publice; că în fine față cu nise așa deplorable invențiuni, D. Ministru să nu primescă demisiunea „ce ar fi dată de D. prefect Lupășcu.” Acastă depeșă s'a sub-scris de Ornescu, Mihalache Romașcu, Ar-

genti și alte trei sau patru persoane, pe care nu le cunosc, fiind că sub-scrierile se făceau într'o odăse separată; iar celelalte persoane au refuzat subscrierea.

După acăsta, depeșă a fost dată subprefectului de Funduri Motăș ca să stăruie a aduna subsemnături. Iar evreii aflând despre acăsta, au dat imediat o telegramă Ministeriului de Interne și alta consulului austriac, arătând; că agenții administrativi forțând consciința publică asupra faptelor săvârșite de ei prin adunare de semnături asupra unor depeși mincinoșe.

Din toate aceste etă ce se constată: Că prefectul Lupășcu au voit să se sue pe două scânduri, ca se trecă gârla, pentru că dacă se va rupe una să rămână pe cea-laltă, adică: dânduși demisiunea (și acăsta negreșit forțat) pe de o parte se cêră proprietarilor astăruii să nu se priimescă, iar pe de alta să se realgă deputat; ast-fel că când s'ar priimi demisiunea se rămână deputat, iar la caz contrar se rămână tot prefect; și colegiul să se declare din nou vacant. Luânduși seama însă că demisiunea pôte fi priimită și alegerea invalidată de ore ce demisiunea era dată chiar în ajunul alegerii, iar nu în termenul prescris de legea electorală, au găsit mai nemerit de a amâna alegerea, la care amânarea au aderat și cei-lalți candidați, creșdând că intru cât D. Lupășcu nu va mai fi prefect, ei ar putea să reușeze mai ușor.—Aice avem o anchetă trimisă de Ministrul de Interne, asupra afacerii persecuțiunii evreilor. După cât am aflat comisariul însărcinat este un om imparțial și nu mă îndoiesc că va descoperi abuzurile D-lui Lupășcu.

Un Vasluiian.

P. S. Aceste novitale au mult raport cu cele scrise în Romînul și Telegraful de la 15 Ianuarie anul curent. (A se vedea scrisoarea lui Șendrea către jiarul engles Times).

CRONICA

OPERA ITALIANĂ.

Publicăm cu plăcere această scrisoară ce ni se trimite:

Domnule Redactor,

Dintr'un sentiment d'amor propriu artistic, deșeptat în mine cu ocaziunea reprezentării operei „Barbieri di Seviglia”, în care rolul Rossini 'mi revenea de drept, trebuind cu regret să părăsesc București, simț ca una din cele d'antéiu datorii ale mele, d'a adresa publicului român mulțumirile cele mai sincere, care cu ocaziunea reprezentărilor mele, s'a arătat atât de binevoitor și 'mi-a dat aprobările cele mai simpatice, pe cari nu le void uita nici uă-dată, și a cărui dulce suvenir o duc cu mine.

Primiți, vă rog, Domnule Redactor, asigurarea distinsei mele considerațiunii.

Virginia Arnoldi Pertile

prima dona assoluta în teatru român. București 17 (29) Ianuarie 1877.

Jăfuire ziua mare. — La 11 ale curentei orele șcece de dimineață, doi tâlhari s'au introdus în domiciliul d-lui Manole Ivan văraru din strada Belvedere No. 54. Unul 'l-a chiamat afară și 'l-a ținut de vorbă, iar altul 'l-a spart lada și 'l-a fârat vr'o sută galbeni în acte de creanță, giuvaerice și bani. Poliția n'a luat nici o măsură în această chestiune. S'a mărginit a face un proces verbal chiar acasă în sub-comisar iar nu la fața locului. Par că nu 'i de ajuns! Ce ingrat păgubaș!

ULTIME SCIRI

Dusseldorf, 27 Ianuarie.

Generalul Ducele Eugen de Württemberg, sociul marelui ducăsa Vera a murit aci după o scurtă bolă.

Augsburg, 28 Ianuarie.

„Allgemeine Zeitung”, publică o telegramă din Viena cu data de ieri, prin care anunță, că corespondinții de rebel ai armatei de la Sud, au plecat deja la lași.

Pesta, 27 Ianuarie.

Deputațiunea studenților, care a adus sabia de onore lui Abdul Kerim, a fost alită de un uragan tare să se întorcă la Constantinopol mai înainte d'a sosi la Varna.

În urma marilor pregătiri ce se fac aci pentru primirea atât a deputațiunii studenților, cât și aceleia ce se întorce de la Kossuth, poliția a luat măsuri serioșe spre a împiedica ori ce demonstrațiune, și acăsta după ordinul direct al Ministeriului de interne.

Senatul academic a disolvat comitetele studențilot, cari au fost formate pentru scopul de demonstrațiune politică, amenințându-i cu pedepșile disciplinare, în cas de a lua parte la asemenea demonstrațiuni.

Pesta, 27 Ianuarie, sêra.

Deputațiunea Kosuténii s'a întors astă sêra. Poliția a oprit pe o deputațiune de studenți d'a intra în gară.

Sub escorta poliției, deputațiunea întorsă diu Italia a pornit spre Pesta în strigătele de ura pentru Kosuth și în diferite cântece.

S'a făcut cinci arestări.

Augsburg, 29 Ianuarie.

„Allgemeine Zeitung” primesce următoarea telegramă din Viena cu data de la 28:

„Circulă scirea, că marelui cancelar, Principele Gorciaicoff va fi înlocuit cu generalul Ignatieff.

Reserviții serbi au priimit ordinul d'a se afla până la 28 Ianuarie la corpurile lor. Starea sănătății marelui duce Nicolae s'a agravat.

Grecia a declarat, că în cazul unui rebel ruso-tare, va intra în acțiune.

Londra, 27 Ianuarie

Gladstone a priimit ași o adresă a „Uniunii liberale”, de la Taunton, cu care ocaziune a ținut un lung discurs, repetând părerea, că Turcia a violat cu desăvêrgire tratatul din anul 1856, și prin urmare încetăză ori ce obligațiune diu partea Angliei.

Ridiculând constituțiunea turcă, el conchide că Anglia trebuie să continue silințele sale pentru liberarea creștinilor din Turcia pentru a îndeplini ast-fel marea misiune ce 'și-a impus.

Petersburg, 28 Ianuarie.

Jiarul „Golos” vorbește despre o declarațiune a jiarului „Istoc” din Belgrad, care susține că Sêrbii așteptă numai un semnal din partea Rusiei, spre a reîncepte rebelul.

„Golos” numește acăsta declarațiune o neînțelegere. Rusia n'a îndemnat nici o dată pe Serbia d'a începe rebelul, ci din contra a desfătuț-o. Sêrbia nu este îndrept d'a arunca acăstă responsabilitate asupra altora.

CRISA MINISTERIALĂ.

Și cu acăsta demagogia n'a fost de cât ridiculă și bufonă. Eri d. Ionescu sare după banca ministerială pe banca de deputat. Toți cred că d. Ionescu este definitiv eșit din minister. Cu atât mai mult eram în drept a crede că demisiunea este definitivă, cu cât doi roși cu autoritate și având urechea d-lui Rosetache, vorbindu-ne de retragerea d-lui Ionescu, ne spun:

„Nu vă bucurați (!) că s'a dus Ionescu. El și fracțiunea s'a udat cu desăvêrșire. Anti-dinastice în totă viața lor au fost din cei mai slugarnici la palat. Au dovedit tutulor că nu au nici un prestigiu, că sunt incapabili și că partidul lor este numai un partid de gheșeftari pentru a cotopti toate posturile din Moldova!” Și apoi aprigul amic al d-lui

Roseti și unul din cei mai fanatici din partidul demagogic mai urmă: „Nu vă bucurați căci căderea fracțiunii este o noă tărie pentru noi.” Ne-a mai spus încă ceva, d'era acăsta ar fi prea indiscret de spus astăzi căci atinge politica exterioră. În urmă însă ce aușirăm? D-nu Ionescu face iarăși un salto-mortale și de o dată îl vedem pe banca ministerială; precum vedeți, un alt act al comediei.

Dar Stan pățitul, — să ne ierte iubiiții noștri lectori pentru acăsta expresiune populară, — este D. Vernescu care nu 'și a tras demisiunea, creșdând că D. Ionescu era definitiv pe banca de deputat. Acăsta ultimă comedie, intrigile, tertipurile, sfornicelele, caris'au tras au indignat, se dice, chiar pe cel mai răbdător din toți coalițiunii D-lor Brătianu-Rosetti, și ni se afirmă că acum d. Vernescu nu mai vrea nici să mai stea de vorbă cu d. Brătianu sau d. Rosetti. Ași spaciul ne lipsesce.

Dar vom pune pe lectori, în curent de toate neleturile unii contra altora, în urma cărora ca tot-d'auna nu d. Roseti a fost încelatul. Bravo, regisorilor. Voi nu faceți numai drame în acăstă țera când nu faceți scandaluri pe la teatru sau Patzak. Aveți talentul d'a face și intr'acte glumețe de cari chiar omenii serioși nu 'și pot stăpani risul. . . . Ma bravo, don Basilio!!

POST-SCRIPTUM

Cu trenul de astă sêra la 7 ore sosese în capitala comitele Chaudordy și comitele Corti.

Ephoria Spitalelor Civile

La 1 Iunie a. c. se va ține concurs pentru ocuparea unui post de medic primar (serviciu medical) la Spit. Ephoriei.

La acest concurs sunt admiși:

a) D-nii doctori cari au făcut stagiul de 2 ani ca medici secundari în spitalele Ephoriei.

b) D-nii Doctori privați cari au un exercițiu de practică medicală de patru ani.

c) D-nii Doctori cari prin concurs au fost interni în spitalele din Franca sau medici secundari în spitalele Germane și cărora li se va considera timpul de internat său secundariat după actele ce vor prezenta ca timp equivalent de medici secundari din spit. Ephoriei.

Programa speciale după care se va ține acest concurs se pôte vedea de D-nii concurenții la cancelaria Ephoriei în ori-ce zi și oră de lucru, când se pot și înscrie. No 47, 1877 Ianuarie 10

Capul serv. Photino

D. THEODOR PANGAL

Licentiat în drept de la facultatea din Paris, și fost magistrat la rib. Ilfov, are onore a auanta că a luat profesiunea de avocat. Orele șce de consultațiune sunt: dimineața de la 8—10 și sêra de la 4—6, la domiciliul său No. 84 strada Popa-Tatu. 5—1

BIBLIOGRAFIE.

Cartea de citire partea III pentru clasa IV-a primară a eșit de sub tipar: ea este lucrată de o asociațiune de învățători intru toate în tocmai conform cu programa actuală a claselor primare și costă, un volumen de aprôpe 30 côle în 8°, numai 1 leu și 50 bani, un preț cum n'a fost încă mai mic pentru o carte școlastică. Editori: Sococ & Comp.

D-r MAWER, (Engles) s'a mutat în strada Colței No. 60 peste drum de strada Vămei

